

[Arne Bjerregaard]

Det, man laver her, er en god forenkling, således at vi har en fælles regulering efter en fælles takst, som vi finder frem til, og med dette mener jeg at der er givet de nødvendige muligheder for at få en rimelig samfundsøkonomisk styring i fremtiden.

Pia Kjærsgaard (FP):

En fast årlig regulering skal være det sidste nye. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget skal det på de fleste områder ske ved, at reguleringen træder i kraft den 1. juli 1987.

Men er det nu også rigtigt, det, der står? Jeg kan henvise til de enkelte ministeriers områder: indenrigsministeren vil have en regulering for 1988 med en procent for det pågældende år. Boligministeren vil have en procentsats, der er fastsat det foregående år. Socialministeren vil ikke blot have en regulering med en fast procent, men også, at beløbet afrundes til hele kroner. Arbejdsministeren har en fiks variation af begreberne, nemlig ved at regulere en gang årligt den 1. juli, hvis det altså er en mandag, ellers skal det ske fra den mandag, der ligger nærmest den 1. juli.

Ja, der er mange variationer, og det er meget underholdende, men har man overhovedet tænkt på, om der var steder, der ikke behøvede en forhøjelse? Det kunne f.eks. være de halvt skjulte tilskud til virksomhederne herhjemme, der omfatter tilskud til unges løn på 37 kr. i timen. Det er utroligt, at der er virksomheder, der ikke har benyttet det tilskud, som fordrejer konkurrenceforholdene urimeligt.

Også på kulturministerens konti kunne der tiltrænges en opbremsning, for ikke at glemme boligministeren, der har en række udviklede tilskudsordninger, der skal have en årlig regulering.

Fremskridtspartiet har hidtil ikke taget et medansvar for den underskudsforretning, skiftende regeringer har ført. Vi har klart givet vores nej til finansloven, når underskudsloven er blevet fremlagt, og så længe det fortsætter, bevares vi vores afstandtagen.

Da dette lovforslag fra finansministeren vedrører denne berygtede lov, må vi endnu en gang sige nej, hvilket hermed er gjort.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Lovforslaget vil betyde en betydelig forenkling af de mange forskellige eksisterende reguleringsordninger, står der i bemærkningerne til lovforslaget. Jeg skal ikke bestride, at der er tale om en forenkling; men sikken én, vil jeg sige.

Jeg vil også give hr. Collet ret i, at der er tale om en ganske betydelig forsimpning, men om det er en modernisering, der er af den gode slags, vil jeg sætte spørgsmålstegn ved. Jeg vil nærmere kalde det for en modernisering, der er af en sådan art, at man hellere burde undlade at foretage den.

Den såkaldte forenkling trækker beslutningsprocessen og diskussionerne væk fra de relevante ministerier og udvalg og ind i ét udvalg, finansudvalget. Det vil sige, at regeringen nu kan sidde og gøre regulering af alt – fra begravelseshjælp over boligen til dagpenge – til genstand for slagsmål og diverse studehandler i forbindelse med vedtagelsen af den årlige finanslov. Jeg mener faktisk, at forenklingen er i stil med den forenkling, Bonnerupudvalget først tænkte sig, om dagpenge til personer med social pension; det ville nemlig have den forenklet helt væk.

VS går ind for forenklinger, men så sandelig ikke forenklinger af den type, hvor forenklingerne bliver til en forringelse.

I bemærkningerne til forslaget står der, at reallønsfaldet er bremset og afløst af en positiv reallønsudvikling. Dette er en sandhed med modifikationer. Nogle grupper har en reallønsfremgang, det skal jeg ikke benægte; andre, bl.a. de offentligt ansatte, har det ikke, ej heller de lavtlønnede kvinder inden for HK-området.

De arbejdsløse har det under ingen omstændigheder. Deres reelle købekraft er faktisk blevet kraftigt forringet i den periode, hvor ministeren skriver at man med glæde har kunnet se at den inflationære udvikling er gået i stå. Deres købekraft er faktisk blevet forringet med op imod 20 pct. Det er bl.a. for denne gruppe, som stadig væk er meget, meget stor, og som efter alt at dømme bliver større i de kommende år, at regeringen ønsker den automatiske dyrtidsregulering sat ud af kraft og erstattet af en årlig regulering, der fastsættes på den årlige finanslov.

Der står godt nok i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at man påtænker at regulere dagpengenes højeste beløb under hensyntagen til lønudviklingen, hvorved for-